

kunnen helpen. Doch nu kan daarvan geen sprake zijn. Van mij zult gij het zeker niet willen leenen, want gij verafschuwt immers het geld, dat met den verkoop van opium wordt verdiend?"

„Wel neen, Lim-Tioe, dat heb ik nimmer beweerd. Ik gebruik geen opium, omdat ik door ondervinding geleerd heb, dat opiumgebruik de grondslag is van de grootste ellende. Daarom vind ik het verkeerd, dat de Javaan, die bijna nimmer meester is van zijne hartstochten, zich overgeeft aan het gebruik van opium.”

„Zeker, gij hebt gelijk, Saridin, dat wil zeggen gedeeltelijk. Enkelen maken misbruik van opium en voor hen is het een ongeluk; doch die het matig gebruikt, die geen slaaf wordt van het opium, die zal het nadeelige niet ondervinden. 't Is als met de sopie 1) bij den Europeaan. Bijna ieder drinkt jenever; het grootste deel matig, en daarvoor is het geen kwaad; doch de anderen, die er misbruik van maken, die zich bedrinken, gaan te gronde. De Europeanen hebben een spreekwoord, dat zegt „onderzoek alle dingen en behoud het goede.” Gebruik een enkele maal opium, om u te verzetten en ge kunt er tevens over oordeelen. Zoo ge lust hebt, kom mij dan in mijn huis opzoeken, wellicht dat ik u aan het geld help voor een ander sappie en dan zal ik u tracteeren op een pijpje opium.”

Vóór Saridin hierop kon antwoorden, had Lim-Tioe gegroet en was een zijweg ingeslagen, die naar zijn huis leidde.

Pa-Achmad zat op hem te wachten.

„Hebt gij hem gesproken, Lim-Tioe?"

„Ja, Pa-Achmad.”

„En wat denkt gij?"

„Ik denk, dat hij, evenals een ieder, die in geldverlegenheid zit en niet tusschen uwe duimschroeven gezet wordt, bij mij zal komen. Is hij eens zoover, dan krijg ik hem, waar ik hem hebben wil. Doch ik herinner u aan onze afspraak, dat gij mij telkenmale, als ik hem geld voorschiet, zooveel in pand zult geven, dat de waarde de geleende som dekt.”

„Maak u daarover niet angstig. Ik wil hem te gronde richten en ge weet het, zijne dochter Sarina zal het losloon zijn en de belooning voor uwe moeite.”

De scheeve oogen van Lim-Tioe flikkerden even bij die gedachte.

Peinzensmoede drentelde hij gedachte-loos met gebogen hoofd.

1) Jenever.